

30 Σεπτεμβρίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙ-
ΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 694/84, 698/84, 8/85,
16/85, 33/85, 57/85, 75/85, 140/85, 184/85,
228/85, 275/85, 281/85, 305/85, 370/85,
401/85, 408/85, 409/85, 416/85, και 479/85).

5 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Ακύρωση απόφασης
Ε.Ε.Υ. από το Ανώτατο Δικαστήριο — Επανεξέταση — Νομικό
και πραγματικό καθεστώς της ημερομηνίας λήψης της πρώτης ανυ-
ρωθείσας απόφασης — Το επανεξετάζον όργανο δεν είναι υποχρε-
ωμένο να καταλήξει σε διάφορη απόφαση από την αρχική — Οι
προσωπικές συνεντεύξεις, που είχε αποφασιστεί ότι έπασχαν, δεν
λήφθηκαν υπόψη.

10 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσόντα — Κρίσιμος
χρόνος κατοχής των προσόντων — Δεν σχετίζεται με την ύπαρξη
κενής θέσης αλλά με την λήψη από την Ε.Ε.Υ. της σχετικής πρότα-
σης της αρμόδιας Αρχής για πλήρωση των θέσεων.

15 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αιτιολογία — Δεν χρειά-
ζεται λεπτομερής αναφορά σε όλους τους υποψηφίους που λαμβά-
νονται υπόψη — Ιδιαίτερα όπου ο αριθμός των υποψηφίων είναι
μεγάλος — Επαρκής, ειδική αιτιολογία όπου είναι απαραίτητο.

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συστάσεις Τμηματάρχη
— Σύμφωνα με το άρθρο 35 (3) δίδονται εκ μέρους του και αποτε-
λούν συστάσεις του οικείου Τμήματος.

20 Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αιτιολογία — Δεν απαι-
τείται ειδική αιτιολογία όταν οι προαχθέντες κατέχουν τα πρόσθε-
τα προσόντα που απαιτούνται.

Οι αιτητές προσέβαλαν με τις προσφυγές τους τις αποφάσεις

της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με τις οποίες προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί των ιδίων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

5

(1) Από το πρακτικό της επίδικης απόφασης ημερομηνίας 19/11/1984 προκύπτει ότι η επανεξέταση έγινε κάτω από το νομικό καθεστώς και τις πραγματικές συνθήκες που ίσχυαν στις 30/12/1980 συνεπώς δεν παρίστατο ανάγκη διευκρίνησης αναφορικά με ποιούς θεώρησε η Ε.Ε.Υ. ως προσοντούχους. Το γεγονός ότι η Ε.Ε.Υ. κατέληξε στο ίδιο αποτέλεσμα με της ακυρωθείσας απόφασης δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι παραβιάστηκε το δεδικασμένο. Το επανεξετάζον όργανο δεν είναι υποχρεωμένο να καταλήξει σε διάφορη απόφαση από την αρχική.

10

Το πρακτικό της επίδικης απόφασης περιείχε επαρκή αιτιολογία και αναφέρετο ρητά σε αυτό ότι οι προσωπικές συνεντεύξεις (που είχαν κριθεί με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι έπασχαν) δεν λήφθηκαν υπόψη από την Ε.Ε.Υ.

15

(2) Αναφορικά με την απόφαση της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 5/12/84 κατά το χρόνο λήψης της οι θέσεις ήταν ήδη κενές λόγω προαγωγής των κατόχων τους σε ανώτερες θέσεις ή λόγω αφυπηρέτησης των κατόχων τους. Εν πάση περιπτώσει ο χρόνος κατοχής των απαιτούμενων προσόντων δεν σχετίζεται με την ύπαρξη κενής θέσης αλλά με τη λήψη από την Ε.Ε.Υ. της σχετικής πρότασης της αρμόδιας Αρχής για πλήρωση των θέσεων.

20

25

(3) Δεν είναι απαραίτητο να γίνεται λεπτομερής αναφορά, ονομαστικά για κάθε υποψήφιο που λαμβάνεται υπόψη από το διορίζον όργανο και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου ο αριθμός των υποψηφίων είναι μεγάλος, νοουμένου ότι δίδεται επαρκής ειδική αιτιολογία στα πρακτικά όπου αυτό είναι απαραίτητο. Στην παρούσα περίπτωση το τεκμήριο της νομιμότητας δεν καταρρίφθηκε από τους αιτητές.

30

(4) Οι συστάσεις που δίδονται από τον οικείο Τμηματάρχη βάσει του άρθρου 35 (3) δίδονται εκ μέρους του και αποτελούν συστάσεις του οικείου Τμήματος. Οι συστάσεις δόθηκαν σύμφωνα με το Νόμο.

35

(5) Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν πρόσθετα προσόντα υπό μορφή επιμορφωτικών μαθημάτων ή μετεκπαίδευσης και συνεπώς δεν υπήρχε ανάγκη να δοθεί ειδική αιτιολογία γιατί προτιμήθηκαν αυτοί αντί των αιτητών. Σε μερικές περιπτώσεις δε γίνεται ειδική αναφορά στην αρχαιότητα ή στην ψηλότερη βαθμολογία των ενδιαφερομένων μερών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν επίσης συσταθεί, στοιχείο που βαρύνει υπέρ τους.

40

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kontemeniotou & Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 58.

Angelidou & Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 52.

Republic v. Pericleous & Others (1984) 3 C.L.R. 577.

5 *Makrides v. Educational Service Committee (1983) 3 C.L.R. 750.*

Hadjiantoni v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1145.

Kinanis & Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1705.

Προσφυγές

10 Προσφυγές εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί των αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στις Υποθέσεις Αριθ. 694/84, 698/84, 57/85, 140/85, 275/85, 281/85, 370/85 και 479/85.

15 Α. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή στην Υπόθεση Αριθ. 8/85.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές στις Υποθέσεις Αριθ. 16/85 και 184/85.

20 Φ. Αποστολίδης, για τον αιτητή στην Υπόθεση Αριθ. 228/85.

Δ. Χρυσομηλάς, για τον αιτητή στην Υπόθεση Αριθ. 305/85.

Α. Παπαχαραλάμπους, για τους αιτητές στις Υποθέσεις Αριθ. 401/85 και 416/85.

25 Α. Βράχα (κα) για κ. Ξ. Κληρίδη, για τις αιτήσεις στις Υποθέσεις Αριθ. 408/85 και 409/85.

N. Κληρίδου (κα), για τους αιτητές στις Υποθέσεις Αριθ. 33/85 και 75/85.

M. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση σ' όλες τις Υποθέσεις.

A. Δικηγορόπουλος, για το ενδιαφερόμενο μέρος Φ. Ιακώβου. 5

Γ. Ερωτοκρίτου, για το ενδιαφερόμενο μέρος Χ. Ακρίτας.

Γ. Χαραλαμπίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Λιμνατίτης. 10

E. Φλωρέντζος, για το ενδιαφερόμενο μέρος Δ. Καϊμακκάμη.

Χρ. Χριστοδούλου, για τα ενδιαφερόμενα μέρη Δ. Παπαδόπουλος, Π. Πασχαλίδης και Μ. Χατζηκώστας.

A. Σοφοκλέους, για το ενδιαφερόμενο μέρος Ε. Αριστοδήμου. 15

Χρ. Μηνάς, για το ενδιαφερόμενο μέρος Κ. Πρωτοπαπίας.

A. Παναγιώτου, για το ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Θωμά.

E. Ευσταθίου, για τα ενδιαφερόμενα μέρη Τ. Οικονόμου, Γ. Μούσκος, Γ. Μακρυγιάννης, Α. Κενεβέζου, Κ. Φυσέντζου, Χ. Μουζούρης, Γ. Γεωργιάδης και Γ. Σοφινός. 20

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 25
Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας με επιστολή του ημερ. 10/5/1984 διαβίβασε προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, που θα αναφέρεται ως Ε.Ε.Υ.,

έγκριση για πλήρωση εννέα θέσεων Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης.

5 Με μεταγενέστερη επιστολή του όμως πληροφόρησε την Επιτροπή ότι οι θέσεις των Διευθυντών ήταν οκτώ και όχι εννέα, και τέλος με επιστολή του ημερ. 21/6/1984 διαβίβασε έγκριση για πλήρωση των θέσεων Διευθυντή που θα κενωθούν ύστερα από προαγωγές Διευθυντών στη θέση Διευθυντή Α'.

10 Στις 23/10/1984 με επιστολή του ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας διευκρίνησε ότι οι κενές θέσεις Διευθυντή ήταν 21 (υπολογιζόμενων και των συνεπακόλουθων) στις οποίες περιλαμβάνονταν και οι δέκα θέσεις που είχαν κενωθεί ύστερα από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Kontemeniotou &*
15 *Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 58.

Στις 24/10/1984 η Επιτροπή άρχισε τη μελέτη της προαγωγής των υποψήφιων και σε σειρά συνεδριάσεων της μελέτησε τους φακέλους τους.

20 Κατά τη συνεδρία της ημερ. 19/11/1984, η Ε.Ε.Υ. επιλήφθηκε του θέματος της πλήρωσης των πιο πάνω δέκα θέσεων, κάτω από το νομικό καθεστώς και τις πραγματικές συνθήκες που ίσχυαν στις 30/12/1980, ημερομηνία που είχε ληφθεί η ακυρωθείσα απόφαση.

25 Αφού μελέτησε τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους όλων των υποψήφιων και αφού έλαβε υπόψη τα ευρήματα του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τις διατάξεις του Νόμου και των Σχεδίων Υπηρεσίας, τις συστάσεις του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης που είχαν υποβληθεί στις 20/11/1980 και με βάση την αξία, τα προσόντα, την αρχαιότητα, τις συστάσεις του Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης και τις υπηρεσιακές εκθέσεις κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ακόλουθοι Βοηθοί Διευθυντές που είχαν όλοι συστηθεί από τον οικείο Διευθυντή Εκπαίδευσης ήταν οι
30 καταλληλότεροι για προαγωγή στις υπό πλήρωση θέσεις.
35 Όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό της η Ε.Ε.Υ. δεν

έλαβε υπόψη την εντύπωση από την προσωπική συνέντευξη, αλλά στηρίχτηκε, στα στοιχεία που υπήρχαν στους φακέλους και τη γενική εικόνα των υποψήφίων που προέκυψε απ' αυτά και αποφάσισε να τους προσφέρει προαγωγή στη θέση από 1/1/1981.

5

(1) Χ"Κώστας Μηνάς.

(2) Παπαδόπουλος Δημήτριος.

(3) Μούσκος Γεώργιος.

(4) Σοφιανός Γεώργιος.

(5) Τσουλλή Ειρήνη.

10

(6) Μουζούρης Χαράλαμπος.

(7) Καϊμακκάμη Δέσπω.

(8) Βασιλειάδης Βάσος.

(9) Ταμπουκάρης Κυριάκος.

(10) Κασπαρής Χαράλαμπος.

15

Αναφορικά με τις υπόλοιπες κενές θέσεις ο Διευθυντής Δημοτικής Εκπαίδευσης κατάθεσε στις 4/12/1984 τις συστάσεις του Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης με τις οποίες συστήνονταν 40 υποψήφιοι.

Στις 5/12/1984 η Ε.Ε.Υ. έχοντας υπόψη τις διατάξεις του Νόμου και των Σχεδίων Υπηρεσίας και αφού έλαβε υπόψη την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψήφίων, τις υπηρεσιακές τους εκθέσεις στο σύνολο τους, με ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες, καθώς και τις συστάσεις του οικείου Τμήματος, έκρινε ως καταλληλότερους και πρόσφερε προαγωγή στους ακόλουθους Βοηθούς Διευθυντές:-

20

25

- (11) Φυσέντζου Κυριακή
- (12) Πρωτοπαπάς Ανδρέας
- (13) Ακρίτας Χαράλαμπος
- (14) Τσουντας Ανδρέας
- 5 (15) Μάρκου Θωμάς
- (16) Αριστοδήμου Ελένη
- (17) Γεωργιάδης Γαβριήλ
- (18) Ιωάννου-Ιακώβου Φοίβη
- (19) Καουτζιάνη Θάλεια
- 10 (20) Λιμνατίτης Ανδρέας
- (21) Οικονόμου Τάκης

από 15/12/1984 εκτός της Φυσέντζου Κυριακής της οποίας η προαγωγή αποφασίστηκε να ισχύει από την 1/9/1981 και του Πρωτοπαπά Ανδρέα από την 1/1/1982, δεδομένου ότι αυτοί ήδη ασκούσαν καθήκοντα Διευθυντή και οι θέσεις είχαν κενωθεί με αφυπηρετήσεις από τις ημερομηνίες αυτές.

Εναντίον των πιο πάνω προαγωγών καταχωρήθηκαν οι προσφυγές αυτές ως ακολούθως:-

- 20 Η Υπόθεση Αριθ. 694/84 εναντίον των ενδιαφερόμενων μερών (13), (16) και (18-21).

Η Υπόθεση Αριθ. 698/84 εναντίον όλων των ενδιαφερόμενων μερών εκτός της υπ' αριθ. (5) Τσουλλή Ειρήνης.

- 25 Οι Υποθέσεις Αριθ. 8/85, 16/85 και 33/85 εναντίον όλων, και των 21 ενδιαφερόμενων μερών.

Οι Υποθέσεις Αριθ. 140/85 και 228/85 εναντίον όλων εκτός των υπ' αριθ. (5), (13) και (14).

Η Υπόθεση Αριθ. 275/85 εναντίον των υπ' αριθ. (1-4) και (6-12).

Η Υπόθεση Αριθ. 281/85 εναντίον των (1-10). 5

Η Υπόθεση Αριθ. 305/85 εναντίον των (13), (15) και (17-21).

Η Υπόθεση Αριθ. 370/85 εναντίον των (15-21).

Η Υπόθεση Αριθ. 401/85 εναντίον των (1-12) και (15-21). 10

Η Υπόθεση Αριθ. 408/85 εναντίον των (1-7), (9), (10), (16-18), (20) και (21).

Η Υπόθεση Αριθ. 416/85 εναντίον των (1-4), (6 και 7) και (12).

Μεταγενέστερα, στις 17/12/1984 το Υπουργείο Παιδείας, με επιστολή του, διαβίβασε προς την Ε.Ε.Υ. έγκριση για πλήρωση επτά θέσεων Διευθυντή Α' Δημοτικής Εκπαίδευσης που θα κενώνονταν από 1/1/1985 καθώς και των συνεπακόλουθων επτά θέσεων Διευθυντή. 15

Κατά τη συνεδρία της στις 2/1/1985 η Ε.Ε.Υ. επιλήφθηκε του θέματος και κατατέθηκαν σχετικά από το Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης οι συστάσεις του Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης. 20

Κατά τη συνεδρία της ημερ. 3/1/1985 η Ε.Ε.Υ. αφού έλαβε υπόψη τις πιο πάνω συστάσεις και αφού μελέτησε τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους των υποψήφιων έκρινε ότι με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψήφιων, τις υπηρεσιακές τους εκθέσεις στο σύνολο τους με ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες καθώς και τις συστάσεις του οικείου Τμήματος, οι 25 30

ακόλουθοι Βοηθοί Διευθυντές ήταν οι καταλληλότεροι για προαγωγή στη θέση Διευθυντή σχολείων δημοτικής εκπαίδευσης.

(22) Πασχάλης Κωνσταντινίδης.

5 (23) Αγνή Κενεβέξου-Παναγίδου.

(24) Κώστας Πρωτοπαπάς.

(25) Αγνή Λεοντίου.

(26) Ανδρέας Αναστασίου.

(27) Γεώργιος Μακρυγιάννης.

10 (28) Παναγιώτης Πασχαλίδης.

Εναντίον των πιο πάνω προαγωγών καταχωρήθηκαν οι προσφυγές αυτές ως ακολούθως:-

Οι Υποθέσεις Αριθ. 57/85, 184/85 και 479/85 στρέφονται εναντίον όλων των πιο πάνω διορισθέντων εκτός του
15 υπ' αριθ. (26) Ανδρέα Αναστασίου ο οποίος απεβίωσε και αποσύρθηκαν όλες οι προσφυγές εναντίον του.

Η Υπόθεση υπ' αριθ. 75/85 καταχωρήθηκε εναντίον των ενδιαφερόμενων μερών (22), (23), (27) και (28) και η υπ' αριθ. 409/85 εναντίον των (27) και (28) μόνο.

20 Οι δε πιο κάτω υποθέσεις που προσβάλλουν και την πρώτη διαδικασία (οπως αναφέρθηκε πιο πάνω), στρέφονται και εναντίον των ακόλουθων ενδιαφερόμενων μερών:-

Η 140/85 εναντίον των υπ' αριθ. (23), (27) και (28).

25 Η 8/85 εναντίον των υπ' αριθ. (22), (23), (24), (27) και (28).

Η 228/85 εναντίον των υπ' αριθ. (27) και (28).

Η 370/85 εναντίον των υπ' αριθ. (22), (23), (25), (27) και (28).

Και η 401/85 εναντίον των υπ' αριθ. (22), (23), (27) και (28).

5

Οι αιτητές προσβάλλουν τις πιο πάνω αποφάσεις με τις παρούσες προσφυγές γιατί όπως είναι η θέση τους, αν κριθεί πως πάσχει η απόφαση της 19/11/1984 και ακυρωθεί, κατά συνέχεια αλλάζουν οι προσοντούχοι για προαγωγή στις 5/12/1984 και στις 2/1/1985.

10

Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. της 19/11/1984 πρέπει να ακυρωθεί γιατί με αυτή προάχθηκαν οι ίδιοι των οποίων η προαγωγή είχε ακυρωθεί με την απόφαση στην *Kontemeniotou* (πιο πάνω) για έλλειψη αιτιολογίας, και τώρα χωρίς να γίνει οποιαδήποτε αναφορά στους μη προαχθέντες, στα πρόσθετα προσόντα τους, στη ψηλή βαθμολογία και αρχαιότητα τους. Συνεπώς είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η απόφαση της 19/11/1984 παραβιάζει το δεδικασμένο γιατί στερείται ειδικής αιτιολογίας και καλής τήρησης πρακτικών. Τέλος, είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι δεν γίνεται αναφορά κατά πόσο κατά την επανεξέταση που έκαμε η Ε.Ε.Υ. αυτή έλαβε υπόψη της τους προσοντούχους κατά το 1980 (ημερομηνία της ακυρωθείσας απόφασης που επανεξέταζε) ή τους προσοντούχους κατά το 1984 (ημερομηνία της επανεξέτασης).

15

20

25

Από το πρακτικό της επίδικης απόφασης της 19/11/1984 προκύπτει ότι η επανεξέταση έγινε "κάτω από το νομικό καθεστώς και τις πραγματικές συνθήκες που ίσχυαν στις 30/12/1980", συνεπώς δεν παρίστατο ανάγκη για περαιτέρω διευκρίνηση αναφορικά με το ποιους η Ε.Ε.Υ. θεώρησε ως προσοντούχους, γιατί είναι φανερό ότι οι προσοντούχοι κατά το 1984 δεν μπορούσαν να είχαν ληφθεί υπόψη.

30

Το γεγονός ότι η Ε.Ε.Υ. κατά την επανεξέταση κατάληξε στο ίδιο συμπέρασμα όπως και η προηγούμενη απόφαση δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι παραβιάστηκε το δεδικασμένο γιατί το επανεξετάζον όργανο δεν είναι
5 υποχρεωμένο να καταλήξει σε διάφορη απόφαση από την αρχική.

Στην υπόθεση *Kontemeniotou* (πιο πάνω) ακυρώθηκε η επίδικη απόφαση γιατί θεωρήθηκε από το Δικαστήριο ότι η εντύπωση που σχημάτισαν τα μέλη της Ε.Ε.Υ. κατά τη
10 διάρκεια των προσωπικών συνεντεύξεων και η οποία λήφθηκε υπόψη κατά την επανεξέταση, είχε ήδη θεωρηθεί από το Δικαστήριο σε προηγούμενη προσφυγή - βλέπε *Angelidou & others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 52 - ότι εφόσον ήταν αποτέλεσμα της προσωπικής γνώσης για
15 τους υποψήφιους που είχαν τα μέλη της Επιτροπής, ως υποκειμενική και σαν τέτοια δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη. Επίσης, θεωρήθηκε ότι η επίδικη απόφαση ήταν αναιτιολόγητη γιατί δεν υπήρχε καμία αναφορά γιατί προτιμήθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών
20 οι οποίοι είχαν ψηλότερη βαθμολογία, πρόσθετα προσόντα ή ήταν αρχαιότεροι.

Στην παρούσα περίπτωση στο πρακτικό της επίδικης απόφασης περιέχεται επαρκής αιτιολογία. Σ' αυτό αναφέρεται ρητά ότι οι προσωπικές συνεντεύξεις δεν λήφθηκαν
25 υπόψη από την Ε.Ε.Υ. αλλά ότι στη λήψη της απόφασης της στηρίχθηκε στα στοιχεία που υπήρχαν στους φακέλους και στη γενική εικόνα των υποψήφιων που προκύπτει από αυτά και προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη με βάση την αξία, τα προσόντα, την αρχαιότητα, τις ενστάσεις και τις εξαιρέτες υπηρεσιακές τους εκθέσεις. Επίσης,
30 όπως προκύπτει από τους σχετικούς φακέλους κατά την ουσιασθή ημερομηνία όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη πληρούσαν τα απαιτούμενα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας, είχαν πιστοποιητικά επιτυχούς παρακολούθησης επιμορφωτικών μαθημάτων, που θεωρούνται ως πρόσθετα προσόντα και συνελώς δεν απαιτείτο οποιαδήποτε περαιτέρω
35 αιτιολογία.

Για τους πιο πάνω λόγους οι πιο πάνω ισχυρισμοί των αιτητών για το θέμα αυτό απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Αναφορικά με την απόφαση της Ε.Ε.Υ. ημερ. 5/12/1984 προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι οι θέσεις που πληρώθηκαν με τη διαδικασία αυτή, αφορούσαν κενές θέσεις που θα προέκυπταν μετά την προαγωγή αντίστοιχου αριθμού Διευθυντών στη θέση Διευθυντή Α', και συνεπώς ότι η διαδικασία πλήρωσης της θέσης δεν μπορούσε να είχε αρχίσει πριν την πλήρωση των ανώτερων θέσεων, γιατί σύμφωνα με το άρθρο 35(1) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος 1969 (Νόμος 10 του 1969) απαραίτητη προϋπόθεση για προαγωγή είναι η ύπαρξη κενής θέσης, ο δε ουσιαώδης χρόνος κατοχής των προσόντων πρέπει να συμπίπτει με την ύπαρξη κενής θέσης.

Οι διατάξεις του άρθρου 35(1) απαιτούν να διενεργηθεί η προαγωγή σε χρόνο που υπάρχει κενή θέση. Στην προκειμένη περίπτωση κατά το χρόνο λήψης της απόφασης περί προαγωγής, οι θέσεις ήταν ήδη κενές λόγω προαγωγής των κατόχων τους σε ανώτερες θέσεις και σε δυο περιπτώσεις λόγω αφυπηρέτησης των προηγούμενων κατόχων τους. Εν πάση περιπτώσει ο χρόνος κατοχής των απαιτούμενων προσόντων δεν σχετίζεται με την ύπαρξη κενής θέσης αλλά με τη λήψη από την Ε.Ε.Υ. της σχετικής πρότασης της αρμόδιας Αρχής για πλήρωση των θέσεων (βλέπε *Republic v. Pericleous & others* (1984) 3 C.L.R. 577 στη σελ. 586). Επομένως, ο ισχυρισμός αυτός των αιτητών απορρίπτεται.

Οι επόμενοι ισχυρισμοί των αιτητών που προβλήθηκαν είναι ταυτόσημοι και για τις δύο αποφάσεις τόσο της 5/12/1984 όσο και της 3/1/1985.

Είναι η θέση των αιτητών ότι πουθενά στα σχετικά πρακτικά των επίδικων αποφάσεων δεν αναγράφεται ότι εξετάστηκαν οι αιτητές ως προσοντούχοι υποψήφιοι και ότι γίνεται μόνο γενικά αναφορά ότι η Ε.Ε.Υ. εξέτασε τους φάκελους των υποψήφιων και συνεπώς ότι η έλλειψη αυτή των στοιχείων καθιστά το πρακτικό αόριστο, έλλει-

πές και με πιθανότητα ύπαρξης πλάνης.

5 Έχει νομολογηθεί ότι δεν είναι απαραίτητο να γίνεται λεπτομερής αναφορά, ονομαστικά για κάθε υποψήφιο που λαμβάνεται υπόψη από το διορίζον όργανο και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου ο αριθμός των υποψηφίων είναι μεγάλος νοουμένου βεβαίως ότι δίδεται στα πρακτικά επαρκής ειδική αιτιολογία όπου αυτό είναι απαραίτητο (βλέπε *Makrides v. Educational Service Committee* (1983) 3 C.L.R. 750, *Hadjiantoni v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1145).

10 Όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά η Ε.Ε.Υ. στην παρούσα περίπτωση μελέτησε τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους των Βοηθών Διευθυντών υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Διευθυντή. Σύμφωνα με
15 το τεκμήριο της νομιμότητας και ελλείπει μαρτυρίας προς το αντίθετο η εισήγηση των αιτητών ότι πιθανόν να μην είχαν ληφθεί υπόψη από την Ε.Ε.Υ. δεν ευσταθεί.

Ο επόμενος ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι η αναφορά στα πρακτικά ότι οι συστάσεις του οικείου Τμημα-
20 τάρχη αποτελούν παντελώς προσωπικές του συστάσεις και όχι συστάσεις του οικείου Τμήματος όπως προβλέπεται από το Νόμο, οι οποίες εν πάση περιπτώσει δεν καταγράφονται αλλά υπάρχει μόνο μια γενική αναφορά σ' αυτές χωρίς να φαίνονται ποιες είναι, και νοουμένου ότι η σύσταση βάρυνε αποφασιστικά την κρίση της Ε.Ε.Υ., η
25 οποία προήγαγε μόνο πρόσωπα που είχαν σύσταση, ήταν επάναγκες οι συστάσεις αυτές να είχαν καταγραφεί.

Όπως νομολογήθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Kinanis & others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1705, οι συστάσεις που δίδονται από τον οικείο
30 Τμηματάρχη βάσει του άρθρου 35(3) δίδονται εκ μέρους και αποτελούν συστάσεις του οικείου Τμήματος.

Συνεπώς θεωρώ ότι οι συστάσεις δόθηκαν σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου.

Αβάσιμο επίσης θεωρώ τον ισχυρισμό των αιτητών ότι

παραγνωρίστηκαν τα πρόσθετα προσόντα τους χωρίς να δοθεί η απαιτούμενη ειδική αιτιολογία. Από μελέτη των σχετικών φακέλων που ευρίσκονται ενώπιόν μου, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν πρόσθετα προσόντα υπό μορφή επιμορφωτικών μαθημάτων ή μετεκπαίδευσης και συνεπώς δεν υπήρχε ανάγκη να δοθεί ειδική αιτιολογία γιατί προτιμήθηκαν αυτοί αντί των αιτητών. Εν πάση περιπτώσει στην περίπτωση μερικών ενδιαφερόμενων μερών γίνεται ειδική αναφορά στην αρχαιότητα τους έναντι των υπόλοιπων υποψήφιων ή στην ψηλότερη τους βαθμολογία. Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν συστάσεις, στοιχείο που βαρύνει υπέρ τους, αντίθετα με τους αιτητές που δεν είχαν εκτός από τους αιτητές στις Προσφυγές Αριθ. 698/84, 140/85, 408/85, 409/85, 416/85 και 479/85.

Ενόψει των πιο πάνω, θεωρώ ότι οι επίδικες αποφάσεις λήφθηκαν ορθά και νόμιμα και είναι απόλυτα αιτιολογημένες.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται χωρίς να γίνει καμία διαταγή για τα έξοδα.

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.